

Na enkele uren werk is het kindje daar.
'Ze is schattig,' zegt de grootste vroedvrouw.
'Ja,' mompelt Medusa.
Haar haren grijpen de mantels van de vrouwen
en ze duwen de twee zacht het huis uit.

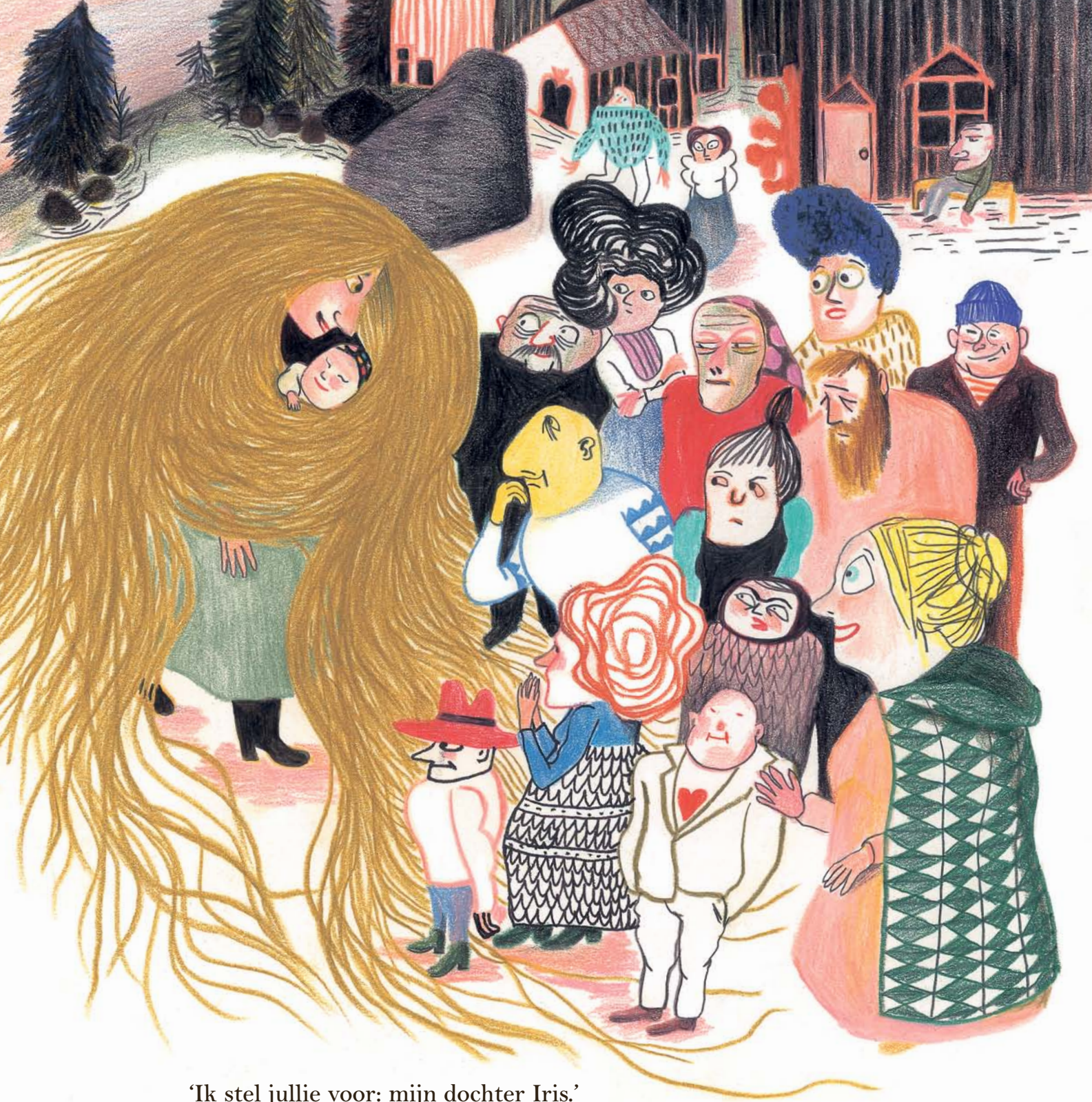

Zo begint het leven van Iris.
In de haren van haar mama Medusa.

Iris. Regenboogkleurig, zoals parelmoer
dat de binnenkant van schelpen bedekt en beschermt.

'Ik stel jullie voor: mijn dochter Iris.'
Het hele dorp is er. Iedereen is verrukt.
'Oooh!' roepen ze. Of: 'Iris!' En ook: 'Zo schattig!'
Madeleine, die haar op de wereld heeft geholpen,
strekt haar armen naar Iris uit.

‘Nee, je mag haar niet vasthouden, ze is van mij.’